

Vizsgálja meg magát a Pászkát megelőzően

Üdvözlöm, barátok és testvérek, itt Dr. Bob Theil a Folytatódó Isten Egyházától. Valóban megvizsgálja-e magát a Pászká előtt? Tudja-e, hogy ezt kellene tennie? A Pászka Jézus Krisztus halálának éves emléke, aki a világ Megváltója. Mielőtt vennénk az ő megtört testének és kiontott vérének szimbólumait, meg kell vizsgálnunk magunkat. Ez egy éves esemény, és a szent naptár első hónapjában, napnyugta után a tizennegyedik napon következik be. Egy hónap, amelyet Abibnak vagy Niszánnak neveznek, és a legtöbb évben április hónapban szokott esni. Néha március is lehet.

Mindenesetre meg kell vizsgálnunk magunkat. Ha van Bibliája, talán szeretne követni. Az 1. Korinthusiak 11. fejezetével kezdem, mert honnan ered az az elképzelés, hogy meg kell vizsgálnia magát a Pászka előtt? A Bibliából ered.

A 23. versről kezdve, az 1. Korinthusiak 11. fejezetében Pál ezt írta: „Mert én az Úrtól vettem, amit nektek is átadtam.” Tehát ezt Jézustól tanulta. Ezt mondja: „Az Úr Jézus azon az éjszakán, amelyen elárultatott, vette a kenyeret, és hálát adva megtörte, és ezt mondta: Vegyétek, egyétek, ez az én testem, amely tiérettetek megtöretik; ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Hasonlóképpen a poharat is, miután vacsorált, ezt mondva: E pohár amaz új szövetség az én véremben; ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok, az én emlékezetemre. Mert valamennyiszer eszitek e kenyeret és isszátok e poharat, az Úrnak halálát hirdessétek, amíg eljön.”

Milyen gyakran csinálták ezt? Évente egyszer csinálták. 27. vers: „Valaki azért méltatlanul eszi e kenyeret, vagy issza az Úrnak poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. Mert aki méltatlanul eszik és iszik, ítéletet eszik és iszik önmagának, mivelhogy nem becsüli meg az Úrnak testét. Ezért van köztetek sok erőtlen és beteg, és alszanak sokan. Mert ha megítélnék magunkat, nem ítéltet nék el.”

Tehát azt mondják nekünk, hogy meg kell vizsgálnunk magunkat, és amiért nem tesszük, elítéltetünk. „Mikor pedig az Úrtól ítéltetünk, taníttatunk, hogy a világgal együtt el ne ítéltessünk.”

Mindenesetre a Pászka előtt meg kell vizsgálnunk magunkat. Nem szabad olyanoknak lennünk, mint a világ. Az 1. János 2. fejezetében, a 17. versről kezdve az apostol János ezt írta: „Ne szeressétek e világot, se azokat, amelyek e világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete. Mert minden, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérése nem az Atyától van, hanem a világból. És e világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

Amíg ebben a Sátán által befolyásolt társadalomban élünk, lesznek kísértések és csábítások, hogy megszegjük Isten törvényét. Ha az 1. Jánosnál van, menjen a 2. fejezet első verséhez, mert János írt valamit az igazi keresztényekről és arról, hogy mit tesznek. „Fiacskáim, ezeket azért írom nektek, hogy ne vétkezzetek. Ha pedig valaki vétkezik, van Szószólónk az Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. És ő engesztelő áldozat a mi vétkeinkért; de nemcsak a mienkéért, hanem az egész

világ vétkeiért is. És abból tudjuk meg, hogy megismertük őt, ha az ő parancsolatait megtartjuk. Aki azt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság. Aki pedig megtartja az ő igéjét, abban valóban teljessé lett az Isten szeretete. Erről tudjuk meg, hogy őbenne vagyunk. Aki azt mondja, hogy őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt."

Ha nem törekszük a Tíz Parancsolat megtartására, nem igazi keresztény. Erről bővebben van egy ingyenes füzetünk angolul a weboldalunkon: www.ccog.org.

Ez nem azt jelenti, hogy soha nem vétkezünk. Ha még mindig az 1. Jánosnál van, menjen vissza az 1. fejezethez. Az 5. és a 10. verset szeretném olvasni. „Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűnünk, magunkat csaljuk meg, és igazság nincsen mibennünk. 10. vers: Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincsen mibennünk."

Amikor különféle kívánságok által csábítanak bennünket, hogy becsapjunk, hazudjunk az üzleti életben, kérkedjünk, pletykáljunk, paráználkodjunk vagy bármit tegyünk, nem szabad vétkeznünk. Ha megteesszük, megbocsátást kaphatunk. Most, keresztényekként, és igen azoknak, akik valóban elhívottak és megváltottak, időnként megbotlanak a bűnben. Ameddig bűnbánatot tartunk és törekszünk a bűn legyőzésére, Isten elfogad bennünket, alkalmazza Jézus áldozatát, és Isten tovább vezet bennünket. Most az ő kegyelme alatt élünk. Senki sem méltó Krisztus áldozatára, de a Pászká nem vételezése Krisztus megtagadása.

A Pázkát méltóan venni azt jelenti, hogy bűnbánatot kell tartanunk gonosz vágyaink és útjaink miatt, el kell jutnunk oda, hogy gyűlöljük azt a bűnt, amelyért Jézusnak szenvednie és meghalnia kellett, és azon kell dolgoznunk, hogy akaratunkat úgy irányítsuk, hogy ne kötünk kompromisszumot Isten törvényével.

Menjünk Máté 5. fejezetéhez, és olvassuk el, amit Jézus mondott, a 43. versről kezdve. „Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlöld ellenségedet. Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnek, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket; Hogy legyetek a ti mennyei Atyátoknak fiai, aki felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, micsoda jutalmatok van? Nem ugyanezt cselekszik-e a vámszedők is? És ha csak a ti atyátokfiaiit köszöntitek, mit cselekesztek különöset? Nem ugyanezt cselekszik-e a pogányok is? Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes."

Túl kell lépnünk annak a társadalomnak a kulturális udvariasságán, amelyben vagyunk. Magunktól nem tehetjük magunkat tökéletessé. Nem kell oda elmenni, de a 18:32 zsoltár azt mondja: „Isten az, aki erővel övez engem, és tökéletessé teszi az én utamat."

A Pászká megtartása és annak megértése, hogy mit ábrázol, valamint Isten összes többi törvényének megtartására való törekvés létfontosságú ahhoz, hogy elérjük azt a tökéletességet, amelyről Jézus beszél. Menjünk valami olyasmíhez, amit az apostol Pál írt. Ez az 1. Korinthusiak 5. fejezete, és a 6. verssel kezdjük. „Nem jó a ti dicsekedetetek. Nem tudjátok-e, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megkeleszti?" A Pászká előtt megvizsgáljuk magunkat.

Közvetlenül a Pászká után, a Pászká utáni este a Kovásztalan Kenyér Napjainak kezdete. Ezek össze vannak kötve.

7. vers: „Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tészta, miként kovász nélküliek vagytok; mert a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk. Azért ne régi kovással ünnepeljünk, se rosszaság és gonoszság kovászával, hanem tisztaság és igazság kovásztalanságával.”

Van egy füzetünk „Meg kell-e tartania Isten szent napjait vagy démoni ünnepeket?” címmel. Sokan nem értik Isten szent napjait. Nem tudják, mikor vannak. Nem tudják, mik azok. Nem tudják, miért vannak. Ez a különleges könyv mindezt lefedi, beleértve egy naptárt, amely megmondja, hogy mikor esnek a római naptárban, mivel azt használja manapság a legtöbb ember. Ezt a füzetet megtalálhatja angolul a weboldalunkon.

El kell távolítanunk a régi kovászt. A kovász a bűn és a képmutatás szimbóluma, és el kell távolítanunk. Fizikailag valóban eltávolítjuk a kovászt otthonunkból a Kovásztalan Kenyér napjainak első napja előtt.

Ne járjon azzal a gondolattal, hogy olyan spirituális, hogy nincs legyőzendő problémája. Ne gondolja, hogy olyan spirituális, hogy nem kell évente elvégezni a kovász fizikai eltávolítását otthonából és járművéből. Vannak leckék, amelyeket meg kell tanulnunk.

A 2. Korinthusiak 13:5-ben, miért nem megy oda? Csak egy vers, de azt gondolom, hogy oda kell mennie. Az apostol Pál ezt írta: „Magatokat próbáljátok meg, ha a hitben vagytok-e; magatokat vizsgáljátok meg. Vagy nem ismeritek magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivéve, ha megvetettekké lettetek.” Tehát a Pászká előtt az idő, hogy megvizsgáljuk magunkat, ahogy Pál máshol is írta.

Menjünk Máté könyvéhez. Most nem mindenki van elhívva, és az emberek néha összezavarodnak ebben. Máté 13. fejezete, a 10. verssel szeretném kezdeni. „A tanítványok pedig hozzájárulván, mondanak néki: Miért szólasz nékik példázatokban? Ő pedig felelvén, monda nékem: Mert néktek megadatott, hogy megértsétek a mennyek országának titkait, azoknak pedig nem adatott meg. Mert akinek van, annak adatik, és bővülkedik; akinek pedig nincsen, az is elvételik tőle, amije van. Azért szólok velük példázatokban, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, és nem értenek. És beteljesedik rajtuk Ézsaiás próféciaja, amely így szól:

Hallván halljatok, és ne értsétek meg; és látván lássatok, és ne vegyétek észre: Mert megkövérédett e nép szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; nehogy lássanak szemeikkel, és halljanak fülükkel, és szívükkel megértsenek, és megtérjenek, és meggyógyítsam őket.”

Az egész világ most nincs elhíva. Van egy füzetünk „Isten hív téged?” címmel, arra az esetre, ha kíváncsian kérdeznéd, hogy egyike vagy-e az elhívottaknak. Jelenleg csak a választottak vannak elhíva, és erről bővebb információ a könyvben található. Más információink is vannak arról,

hogy mikor lesznek mások elhíva. Ennek egy részét a korábban említett könyv tárgyalja, amelynek a címe „Meg kell-e tartania Isten szent napjait vagy démoni ünnepeket?”

Isten szent napjai a palesztinai területen lévő aratási szezon körül forognak. A tavaszi aratás, amely a választottakat képviseli, megmutatja, hogy most csak néhányan vannak elhívva. A többiek Jézus visszajövele után kapják meg a lehetőségüket, amelyet az őszi aratás ábrázol. A józanító igazság az, hogy elhívattunk, hogy különleges elhívásunk legyen ebben az időszakban, hogy a világ előtt minősüljünk, hogy Isten és Krisztus felhasználhasson bennünket arra, hogy tudást és üdvösséget hozzunk az emberiség többi részének.

Ez az egyik oka annak, hogy Isten gondoskodik rólunk, ahogy közelítünk a Pászkához. Ez tervének fontos része, és gondot fordít hozzáállásunkra. Tudni akarja, hogy teljesen átadtuk magunkat neki.

Ha ez nem az első Pászkája, legyőzött-e valamit az utolsó óta? Nagyon keményen próbálkozott? Talán kíváncsi, mit jelent az Úr testét megítélni, vagy hogyan lehet méltatlanul enni és inni? És hogyan eszünk és iszunk magunkra ítéletet? Gondolja meg, hogy Isten azt akarja, hogy minden évben a Pászkán elkülönítsünk egy nagyon alapvető, elemi perspektívát. Azt akarja, hogy egy elemi fogalomra összpontosítsunk, miközben elkezdünk újraélni az emberiség üdvösségének tervét. Ez az elemi fogalom az ő szerető üdvössége. Ez az, amiről a terv szól; függetlenül attól, hogy minket vagy a világ többi részét érinti.

Ezért, testvérek, a Pászka időt jelent arra, hogy megértsük saját üdvösségünk és Istennel és munkájával való saját kapcsolatunk elemi elveit. Ideje megvizsgálni magunkat. Ideje önmagunkra nézni. Annyira elmerülhetünk munkánkban, napi dolgainkban és az élet zavaaraiban, hogy elfelejtjük, hogy rendbe kell hoznunk magunkat Istennel.

A Pászka előtt biztosan nem az ideje, hogy mások bűneire összpontosítsunk. Ne gondolja: „Ó, nem igazán kell megvizsgálnom magamat; én mindezen felül állok.” Nem. Önmagára kell összpontosítania. Erről szól a Pászka előkészítése. Emiatt talán ez az oka annak, hogy néhányan több próbát és vizsgátságot tapasztalnak a Pászka előtt, mert Sátán nem akarja, hogy megvizsgálja magát. Nem akarja, hogy közelebb kerüljön Istenhez. A Biblia azt mondja, hogy közelítsen Istenhez, és ő közeledik önhöz; álljon ellen az ördögnek, és elfut tőletek. Sátán nem akar elfutni tőled; ő hozzád akar közeledni. Minél közelebb van Istenhez, annál kevésbé tudja ezt megtenni.

A keresztény életnek nem szabad statikusnak lennie. Az 1. János 5:5-ben ez áll, nem kell oda menni: „Ki az, aki legyőzi a világot? Csak az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia.” A győzelemhez erőfeszítés kell. Menjünk a Jelenések 2. fejezetéhez. Ott több verset olvasok, a 7. versről kezdve. „Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek. A győzőnek enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.” Most menjünk a 11. vershez.

„Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek.” Ez sokat mondják a Jelenések 2-ben és 3-ban. „Aki győz, annak nem árthat a második halál.” Ha nem akar meghalni a második halállal, legyőzőnek kell lennie. Menjünk a 17. vershez: „Akinek van füle, hallja meg, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek.” Sok ember, aki magát kereszténynek nevezi, nem akar

hallani arról, amit a Lélek mond a gyülekezeteknek. Nem hisznek az egyházkorszakokban. Nem akarnak ezekre a dolgokra nézni, mert rájuk vonatkozhatnak. Laodiceaiak lehetnek. Esetleg változniuk kell. Még ha nem is Laodiceai, változnia kell. Egyikünk sem tökéletes ebben az életben. A tökéletesség felé kell törekednünk.

Folytatva: „A győzőnek adok az elrejtett mannából enni, és adok néki fehér kövecskét, és a kövecskén új nevet írva, amelyet senki nem tud, csak az, aki kapja." Most menjünk a 26. és 27. vershez. „És aki győz és végig megőrzi az én cselekedeteimet, hatalmat adok annak a pogányok felett. És legelteti őket vasvesszővel; mint a fazekas edényei széttöretnek; amint én is vettem az én Atyámtól; és adom annak a hajnalcsillagot."

Jelenések 3:5: „Aki győz, az fehér ruhába öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevére az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt."

Jelenések 3:12: „Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenem templomában, és többé onnét ki nem megy; és felírom őre az én Istenem nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet."

A Jelenések 3-ból a 21. vers: „Aki győz, megadom annak, hogy az én királyiszékem mellett üljön, amint én is győztem és ültem az én Atyámmal az ő királyiszékében." Meg kell vizsgálnia magát, hogy győzhessen. Alapvetően le kell győznie Sátánt, az ő társadalmát és saját kívánságait.

Most menjünk a Jelenések 21-hez, a 7. és 8. vershez. Látja az ezért járó jutalmat. „Aki győz, örökségül kap mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nekem. A gyáváknak és hitetleneknek pedig, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és varázslóknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, amely a második halál." A hitetlenek azok, akik nem cselekednek helyesen hitből.

A Biblia azt tanítja, hogy Sátán ennek a korszaknak az istene a 2. Korinthusiak 4:4-ben, és hogy megtéveszti az egész világot a Jelenések 12:9-ben. Keresztényekként szeretnünk kell az igazságot, és nem szabad esnünk Sátán megtévesztésének csapdájába.

Elmegyünk János 17. fejezetéhez, a 16. verstől kezdve, tehát talán oda szeretne menni. Néhány verset olvasok.

János 17., a 16. verstől kezdve: „Nem e világból valók, amiképpen én sem vagyok e világból való. Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság. Amiképpen te elküldtél engem e világra, én is elküldtem őket e világra. És én ő érettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszenteltek legyenek az igazság által."

Valóban szereti az igazságot? Ha igen, teszi-e azt, amit Jézus mondott Máté 6:33-ban, vagyis keresi-e először Isten országát és az ő igazságát? Valóban keresi-e Isten országát? Azok számára, akik nem biztosak abban, hogy mi az, van egy füzetünk „Isten Királyságának Evangéliuma" címmel. Ez a füzet körülbelül 100 nyelven elérhető. Ha felkeresi a www.ccog.org weboldalt,

görgessen le, és a bal oldalon egy nyelvlistát lát. Ha rákattint arra a nyelvre, amelyen olvasni szeretne, megjelenik a könyv és az esetleg meglévő egyéb irodalmunk azon a nyelven.

Menjünk a Róma 8:20-hoz. „Mert a teremtett világ hiábavalóságnak van alávetve, nem önként, hanem annak miatta, aki alávetette, azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabszolgaságától az Isten fiai dicsőségének szabadságára. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ egyetemben fohászkodik és nyög mind idáig.

Nemcsak ez, hanem maguk a Lélek zsengeivel bíró mi magunk is fohászkodunk magunkban, várva a fiúságot, testünk megváltását. Mert reménységben tartattunk meg; a reménység pedig, ha látják, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli azt? Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor kitartással várjuk azt." Tehát türelmesnek kell lennünk és várnunk kell rá.

„Hasonlóképpen pedig a Lélek is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben; mert azt, amit kérnünk kell, úgy ahogyan kell, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal." El kell ismernünk, hogy húsból vagyunk teremtve, és ki vagyunk téve a hiábavalóságnak.

Sátán engedett a hiúságának, és nem is volt húsból teremtve. Becsapta önmagát. Nem szabad engedni saját hiúságunknak és az önbecsapás hajlamának. Az önmaga megvizsgálásának ideje az segít rajtunk. Isten azt akarja, hogy jobbak legyünk. És a változáshoz reménységünk van. Az apostol Pál a Filippiekhez írt levél 4:13-ban ezt mondta: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem."

Nem csak az apostol Pálra vonatkozik, magában foglalja önt is, ahogy Jézus mondta Márk 10:27-ben. „Embereknek lehetetlen ez, de Istennek nem; mert az Istennek minden lehetséges." Minél jobban megvizsgáljuk magunkat és adják át magunkat Istennek, annál inkább a tökéletesség felé haladunk, és fejlesztjük azt a jellemet, amelyet Isten szeretne, hogy legyen bennünk. Talán arra gondol: de próbáltam, és folyamatosan kudarcot vallok. Egyszerűen nem győztem le ezt. Folytatnia kell a próbálkozást.

Filippiek 1:6, az apostol Pál ihletetten írta: „Meg lévén győződve arról, hogy aki elkezdette bennetek a jó munkát, elvégezi a Krisztus Jézus napjáig." Nem mondja, hogy minden el van végezve a keresztelese után, néhány évvel később, vagy évtizedekkel később. Elvégzi a Krisztus Jézus napjáig, tehát azon fog dolgozni egész idő alatt. Egyes dolgokat jobban fog legyőzni, mint másokat, de meg kell tennünk a részünket. Ki kell tartanunk és győznünk kell.

Menjünk az 1. János 3. fejezetéhez, az 1. verstől kezdve. „Lássátok, micsoda szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! E miatt nem ismer minket a világ, mert nem ismerte meg őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mik leszünk. De tudjuk, hogy amikor nyilvánvalóvá lesz, hasonlók leszünk ő hozzá; mert meg fogjuk őt látni, amint van. És aki benne bíz, megtisztítja önmagát, miképpen ő is tiszta." Meg kell tisztítanunk magunkat, ami az önvizsgálat része. Elhívtunk, hogy Isten gyermekei legyünk, hogy tiszták legyünk.

Most a Jakab leveléhez, az 1. fejezethez szeretnék menni. Eleget szeretnék tölteni Jakabnál, ezért azt javaslom, hogy menjen oda. A 21. verstől kezdve:

„Ezért félretéve minden szennyetleges és tülekedő gonoszságot, szelídséggel fogadjátok a beoltott ígét, amely meg tudja tartani lelkeiteket.” Tehát Jakab azt mondja a keresztényeknek, azoknak, akiknek keresztényeknek kellene lenniük, hogy tegyék félre az összes tisztátalanságot és gonoszságot. „Az ígét pedig cselekedjétek és ne csak hallgassátok, megcsalván magatokat. Mert ha valaki hallgatója az ígének és nem cselekvője, az olyan, mint az az ember, aki a természet szerinti arcát nézi tükörben; Mert megnézte magát és elment, és tüstént elfeledte, milyen volt.” Tehát nem látta, mik a problémái, vagy nem törődött velük. „De aki beletekint a szabadság tökéletes törvényébe, és megmarad amellett, aki nem feledékeny hallgató, hanem a cselekedet megvalósítója, az boldog lesz cselekvésében. Ha valaki vallásosnak tartja magát köztetek, és nem zabolázza meg a nyelvét, hanem megcsalja szívét, annak a vallása hiábavaló. Szeplőtlen és romlatlan vallás az Isten és Atya előtt ez: az árváknak és özvegyeknek meglátogatni nyomorúságukban, és szeplőtelenül megőrizni magunkat e világtól.” Igyekszünk az özvegyeket és árvákat segíteni. Ezért különféle személyek kritizálnak bennünket, ami különös.

A 2. fejezet 1. verséhez továbblépve: „Atyámfiain, ne legyen személyválogatás a ti hitetek a mi dicsőséges Urunk Jézus Krisztusban. Mert ha a ti gyülekezetekbe bejön egy aranygyűrűs, fényes ruhájú férfi, és bejön egy szegény is ronda ruhában; És figyelvén a fényes ruhás emberre, mondjátok neki: Ülj te ide kényelmes helyre; a szegénynek pedig mondjátok: Te állj ott, vagy ülj ide az én zsámolyom mellé.”

Ezt néha látjuk az emberek hozzáállásában különböző pogány népekhez, különösen afrikaiakhoz és másokhoz. Egyébként én főleg pogány vagyok, de legalábbis nem afrikai, amennyire meg tudom állapítani. Nem szabad személyválogatást mutatnunk.

Folytatva: „Hallgassatok ide, szeretett atyámfiain: avagy nem az Isten választotta-e ki e világ szegényeit, hogy gazdagok legyenek hitben és örökösök az országnak, amelyet azoknak ígért, akik őt szeretik?” Nem tette ezt Isten? Megtette. Tehát ne szégyelje a szegényt és ne becsülje a gazdagot. A 8. versben: „Ha ellenben megtartjátok a királyi törvényt az írás szerint: Szeresd felebarátodat mint magadat, jól cselekszitek. De ha személyválogatók vagytok, bünt cselekszitek, elmarasztaltatva a törvénytől mint törvényszegők.

Mert aki az egész törvényt megtartja, de egyetlen pontban megbotlik, az az egészre nézve vétkes lett. Mert aki azt mondotta: Ne paráználkodjál, azt is mondotta: Ne ölj. Ha tehát nem paráználkodik ugyan, de ölsz, törvényszegővé lettél. Úgy szóljatok és úgy cselekedjétek, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekedett irgalmasan; de az irgalmasság diadalmaskodik az ítélet fölött.”

Sokan vannak, akik felkeresik weboldalunkat, olvassák a dolgainkat, és nem tesznek ez ügyben semmit. Néhányan nézik videóinkat; azt gondolják, hogy eleget tesznek. Nem próbálják Isten útján cselekedni.

„Mi haszna, atyámfiain, ha valaki azt mondja, hogy hite van, cselekedetei pedig nincsenek? Üdvözítheti-e őt a hit?” Ha egy testvér vagy nőtestvér meztelen és szűkölködik a mindennapi

eledel nélkül, és valaki közületek azt mondja nekik: Menjete el békességgel, melegedjete meg és lakjatek jól; de nem adjátok meg nekik, amire testüknek szüksége van, mi haszna?

Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt önmagában." Ez ismét az egyik oka annak, hogy az özvegyeket, árvákat és szegényeket támogatjuk.

18. vers: „De mondhatja valaki: Neked hited van, nékem meg cselekedeteim vannak. Mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteid nélkül, én meg megmutatom néked az én hitemet az én cselekedeteim által. Te hiszed, hogy az Isten egy. Jól teszed. Az ördögök is hiszik és rettegnek. De akarod-e tudni, te hiú ember, hogy a hit cselekedetek nélkül meghalt? Nem Ábrahám, a mi atyánk igazított-e meg cselekedetekből, felvivén Izsákot, az ő fiát az oltárra? Látod, hogy a hit együtt munkált az ő cselekedeteivel, és a cselekedetekből lett teljessé a hit. Beteljesedett az írás, amely ezt mondja: Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonított néki igazságul, és Isten barátjának neveztetett. Látjátok, hogy cselekedetek által igazítatik meg az ember, és nem csupán hit által."

Ez az egyik oka annak, hogy Luther Márton nem kedvelte a Biblia ezt a könyvét. Ellentétes volt néhány dologgal, amit tanított. „Hasonlóképpen Ráháb paráznáról is, avagy nem cselekedetekből igazított-e meg, amikor befogadta a kémeket, és más úton bocsátotta el? Mert amiképpen a test meghalt a lélek nélkül, azonképpen a hit is meghalt cselekedetek nélkül."

Tehát ne csapja be magát. Gyakoroljon irgalmasságot, tartsa be Isten királyi törvényét, és emlékezzen arra, hogy a hit cselekedetek nélkül meghalt. Ez az év jó időszaka, amikor megvizsgálja magát, hogy elismerje, mindannyiunknak, beleértve önt is, beleértve engem is, olyan természetünk van, amely a hiábavalóságnak van alávetve. A legtöbb ember nem gondolja, hogy a hiúság veszélyes, vagy az önbecsapás az. Korábban megemlítettem, hogy Lucifer a hiúság és önbecsapás miatt bukott el. Erről olvashat az Ezékiel 28:12, 13 és 17-ben.

Az emberiség, még azok is, akik kereszténységet vallanak, nem tudja, hogy ez a világ még nem Isten világa. Isten megengedi Sátánnak, hogy bizonyos ideig uralja ezt a világot. Megengedi, hogy Sátán csábítsa az embereket a saját kívánságaikon keresztül. Menjünk a 2. Korinthusiak 4. fejezetéhez. Sátán jelenleg ennek a világnak az ura, és elvakítja az embereket az igazság elől, amelynek megértésére önt kiváltsággal ruházták fel.

A 3. verstől kezdve: „Ha pedig a mi evangéliumunk el van fedezve, azoknak van elfedezve, akik elvesznek; Akikben e világ istene megvakította a hitetlenek elméit, hogy ne lássák a Krisztus dicsőséges evangéliumának világosságát, aki az Isten képe."

Tehát az önvizsgálatban ismerjük fel, milyen természetünk van, és milyen korszakban élünk. De, testvérek, számunkra, akik a Választottak vagyunk, a fény és az értelem Isten Szentlelkének hívása által jött. Isten végtelen irgalmán keresztül ÖNT az ő Választottai egyikeként hívták el, hogy önmagát és környezetét OLYANNAK lássa, AMILYEN AZ VALÓJÁBAN! Rájött, hogy bűnös, és nem tudja megmenteni magát.

Most menjünk a Róma 6. fejezetéhez. Különböző embereket láttam, beleértve azokat is, akik korábban különféle Isten Egyháza csoportok tagjai voltak, akik bizonyos igehelyeket kontextusukból kiemelnek és félreértik, mit mondanak. Megpróbálják megmondani, hogy nem

kell betartania a Tíz Parancsolatot, és ezek a dolgok nem vonatkoznak rá, mert kegyelem alatt van, de a Róma 6:1-ben az apostol Pál ezt írta:

„Mit mondjunk tehát? Maradjunk-e a bűnben, hogy a kegyelem annál inkább megnövekedjék? Semmiképpen! Akik meghaltunk a bűnnek, hogyan élénk még abban? Avagy nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Eltemettünk azért ő vele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atya dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk."

Igen, még a keresztelés után sem vagyunk tökéletesek. Hibákat követünk el. Mivel a Róma 6-nál vagyunk, menjünk a Róma 7-hez, a 15. versről kezdve. Az apostol Pál ezt írta: „Mert azt, amit cselekszem, nem ismerem; mert nem azt cselekszem, amit akarok." Pál tehát azt mondja, hogy nem vagyok olyan jó, mint kellene lennem, vagy mint szeretnék lenni. „Hanem amit gyűlölök, azt cselekszem. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, megegyezem a törvénnyel, hogy jó." Tehát, ha van egyfajta problémája, amelyet folyamatosan próbál legyőzni és folyamatosan kudarcot vall, ismerje fel, hogy Pálnak ugyanez volt. Csak folytassa a próbálkozást.

„Most azért már nem én cselekszem azt, hanem a bennem lakozó bűn. Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz az én testemben jó; minthogy az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekszem, amelyet akarok; hanem a gonosz cselekszem, amelyet nem akarok. Ha pedig azt cselekszem, amit nem akarok, nem én cselekszem már azt, hanem a bennem lakozó bűn.

Megtalálom azért magamban ezt a törvényt, hogy, ha jót akarok cselekedni, a gonosz van jelen nálam. Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint." Pál gyönyörű volt Isten törvényében, nem mondta, hogy eltörölték. „De látok egy másik törvényt az én tagjaimban, amely ellenkezik az én elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, amely van az én tagjaimban. Jaj nekem, nyomorult embernek! Kicsoda szabadít meg engem a halálnak e testéből?"

Feladta? Nem! A következő vers ezt mondja: „Hálát adok Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által. Azért én magam elmémel ugyan az Isten törvényének, de testemmel a bűn törvényének szolgállok." Pál azt mondta, hibákat követ el, de Pál azt is mondta, hogy meg kell vizsgálnia magát. Nem arról van szó, hogy arra gondol: „Rendben, megvannak ezek a problémáim, tehát rendben van, soha nem fogom legyőzni ezeket." Nem, azt mondta, dolgozzon tovább ezen. Vizsgálja meg magát. Pál láthatta annak a bűnnek a mélységét, amellyel foglalkoznia kellett.

Az 1. János 1:9-ben János ezt írta: „Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól." Vétkeztünk, de nem értettünk egyet vele. Nem akarunk vétkezni, de megbotlunk és hibákat követünk el. Elfelejtjük, vagy talán gondatlanok voltunk. Talán nem folytattuk olyan sűrűn az imádságot, mint kellett volna. Talán egy ideig kissé megbotlottunk. De ha megvalljuk ezeket a bűnöket, ő hű és igaz megbocsájtani nekünk a bűneinket.

Ha megvizsgáljuk magunkat, látjuk, melyek a bűneink, megvalljuk azokat Istennek, és megkérjük, hogy bocsásson meg nekünk. Meg fogja tenni. Néhányan aggódtak, hogy olyan

súlyos bűnöket követtek el, hogy Isten nem bocsátja meg őket. Korábban felvettem ezt. Melyik bűn lenne rosszabb, mint kitalálni, hogyan kell megölni a keresztényeket, és elmenni más közösségekbe, hogy megöljük a keresztényeket, amikor ez nem a te feladatod? Talán más bűnökre gondolhat, amelyek rosszabbak, de ezt fogom felhasználni. Az apostol Pál ezt tette. Amikor Saulus volt, nem kellett kimennie és megtennie; meg akarta tenni. Tehát azt gondolja, hogy amit tett, rosszabb? Nem hiszem. Amíg kész megvallani bűneit, Isten hű és igaz, és megbocsátja bűneinket, és megtisztít bennünket.

Most menjünk az 1. Péter 2. fejezetéhez, az 1. versről kezdve. „Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmozást, Mint újszülött csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyódjatok, hogy általa növekedjete; Ha ugyan megízleltétek, hogy jóságos az Úr.” „Akihez járulván, mint élő kőhöz, amelyet az emberek megvetettek ugyan, de Isten előtt választott és becses.” Az emberek elvetették Krisztust, és az emberek elvetették összes prófétáját, Péter szerint az emberek elvetették őt, de ne vesse el őt. „Ti magatok is, mint élő kövek, épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. Ezért van benne az írásban is:

Ímé, szeguletköül helyezek Sionba egy választott, becses követ; és aki hisz abban, nem fog megszényesülni.”

Szégyelli Jézust és ezt az egyházat? Levetette „minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irigységet és minden rágalmozást”? Felismeri-e, hogy ön „élő kövek”, amelyek lelki házzá épülnek? Erősebb kő-e lelkileg, mint tavaly?

Most menjünk a 2. Péter 3. fejezetéhez, a 14. versről kezdve. „Ennélfogva, szerettem, ezeket várva igyekezzetek, hogy szeplő nélkül valónak és feddhetetlennek találjon titeket ő, békességben; És a mi Urunknak hosszútűrését üdvösségnek tartsátok.” Igen, szenvednie kell, és az üzenet egy kicsit később kiderül, miért.

„Miképpen a mi szeretett atyánk fia Pál is a neki adott bölcsesség szerint írt nektek; Szinte valamennyi leveleiben is szólván ezekről; amelyekben van egynémely, amit nehéz megérteni, amelyeket a tudatlanok és állhatatlanok elcsavarnak, mint egyéb írásokat is, a magok veszedelmére.” Igen, vannak emberek, akik elferdítik Pál írásait, és nem értik meg, hogy a keresztényeknek törekedniük kell a Tíz Parancsolat megtartására.

„Legyetek azért előre vigyázók ti szerettem, nehogy az elvetemültek tévelygése által elragadtatván, a saját állandóságotokból kiessétek.” Az elhajlással, az elhajlással, amely a huszadik század végén elérte a régi Worldwide Church of God-ot, az embereket figyelmeztették erre, de erre engedtek. Tehát mit kellene tennünk? 18. vers: „Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és Megtartónknak, Jézus Krisztusnak ismeretében. Néki legyen dicsőség most és az örökkévalóság napjáiig.”

Isten betartatja velünk a szent napjait, amelyek segítenek ábrázolni az üdvösség tervét. Nem akarunk unalmas hozzáállással közelíteni feléjük. Valószínűleg már mondtam ezt, de megint elmondom, emlékszem évekkkel ezelőtt, mielőtt az elhajlás elérte a régi Worldwide Church of God-ot, valahova hajtottam, hogy elmenjek a Kovásztalan Kenyér Napjainak első vagy utolsó

napjának istentiszteletére. Valószínűleg kissé rutinszerű voltam azzal kapcsolatban, mintha ugyanazt hallanánk és ugyanazt csinálnánk, és mindannyian tudjuk ezt. Nem sokkal ezután jött az elhajlás, és azok az emberek, akik egykor hitték, hogy Isten szent napjait meg kell tartaniuk, és a Kovásztalan Kenyér Napjait meg kell ünnepelniük, már nem hittek ebben. Nyilván figyeltek az üzenetekre. Én valóban figyeltem az üzenetekre, de ahogy mondtam, kissé rutinszerű volt. Ma talán kissé rutinszerű volt. Korábban már felhasználtam ezeknek a feljegyzéseknek az első részét prédikációkban. De ma talán olyan dolgokról is beszélek, amelyeket korábban nem tárgyaltam. Szóval nem gondolom, hogy mindent hallott már.

Senki sem igazán méltó a Pászkára. Meg kell vizsgálnunk magunkat, mert mindannyian lemaradunk, mondja a Biblia. Helyes hozzáállással kell rendelkezniük. Vagy rossz hozzáállásunk van. Menjünk a Haggeus 1. fejezetéhez. Az Ószövetségben van. Elég sok verset olvasok, a 2. verstől kezdve.

Haggeus 1. fejezete, a 2. verstől kezdve: „Így szólt a Seregek Ura, mondván: Ez a nép azt mondja: Nem jött el az idő, az Úr háza építésének ideje.” Most néhányan azt gondolják, hogy a munkavégzés ideje elmúlt. Régen már kész volt. Néhányan azt gondolják, hogy az életük rendben van, és nem kell mást tenniük. Néhányan azt mondják, kivéve ha van egy nagy, pompás épület, mint a régi Worldwide Church auditoriuma, hogy nem ez az idő semmit tenni, de figyelje meg, mit mond a 3. vers: „Az Úr igéje pedig szólt Haggeus próféta által, mondván: Avagy itt az idő, hogy ti magatok deszkakerítéssel bélelt házaitokban lakjatok, és e ház pusztán álljon? 5 Most azért ezt mondja a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi van veletek!” Vizsgálja meg magát. Ez közvetlenül az Ószövetségből ered.

6 „Sokat vetettetek, keveset takartatok be; Ettetek, de nem lakástok jól; Ittatok, de nem részegedtetek meg; Ruháztatok, de nem melegedett meg senki; Aki bért gyűjtött, lyukas zsákba gyűjtötte.”

Most talán azt gondolja, várjon csak, különösen ha a gazdagabb nemzetek egyikében van. Anyagilag megvan mindenem, tehát Isten megáldott engem. Ez a laodikeaiak hozzáállása a Jelenések 3. fejezetének 14-21. versében. Haggeus azokról a fizikai dolgokról beszélt, amelyek ezeknek az embereknek történtek. Ugyanez történik ma lelkileg.

7. vers: „Ezt mondja a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi van veletek! Menjetek fel a hegyre, hozzatok fát, és építsétek a házat; és kedvemet találom benne, és megdicsőülök, azt mondja az Úr.” Mit mond az Újszövetség a templomról? Köze van az egyházhoz. A keresztények Isten temploma. Együtt kell dolgoznunk; nem csak saját egyéni üdvösségünkért, hanem másokért is. Ne feledje, hogy élő köveknek kell lennünk, akik valamit építenek. Egy épületnek egynél több köve van. Ha csak egy köve van, az nem igazán épület; csak egy kő. Egy improduktív kő. Produktívnak kell lennie. Legyen a munka részese.

Az Úr azt mondja: „Sokat kerestetek, de kevés jött be; és amit behoztatok a házba.” A laodikeaiak azt gondolják, hogy elegendőjük van. „Elfűjtam. Miért? szól a Seregek Ura. Mivelhogy az én házam pusztán van, ti pedig sietitek kiki a maga házat.” Nincs meg a megfelelő prioritása, hogy Isten Királyságának evangéliumát tanúbizonysággént vigye el a világnak. A

rossz munkája van. „Ezért visszatartotta felettetek a menny a harmatot, és a föld visszatartotta terményeit.” Valójában, ami a laodikeaiaknál történik, az az, hogy nem kapnak védelmet attól a megpróbáltatás órájától, amely az egész világ felett jön, hogy megkísértse a világot. Jézus ilyen fajta védelmet ígért a filadelfiaiaknak a Jelenések 3:10-ben. Sokan nem gondolják, hogy a munkavégzés prioritása fontos csak számukra.

Megemlítettem a Jelenések 3-at és a laodikeaiakat. A 15. versben Isten azt mondja: „Tudom a te dolgaidat, hogy te sem hideg nem vagy, sem hév; vajha hideg volnál, vagy hév. Így mivel langyos vagy, és sem hideg, sem hév, kiköplek téged az én számból. Mivel ezt mondd: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem.” Például: Megmenekültem az elhajlástól, még mindig hű vagyok, megtartom a szombatot, megtartom a szent napokat, mindezeket, tehát rendben vagyok. Más emberek félrevezettek; nem igazán kell támogatnom az igazi filadelfi munkát. Kimegyünk és valamilyen munkát támogatunk, vagy esetleg egy kis munkát, vagy akár egyáltalán nem munkát, ha teljesen független szeretne lenni.

De Jézus azt mondja: „Nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a szánandó és a szegény és a vak és a mezítelen.” A 19. versben Jézus azt mondja: „Akiket én szeretek, megfeddem és megfenyítem; légy buzgóságos azért és térj meg.” Azt jelenti, hogy vizsgálja meg magát és változzon.

A Kovásztalan Kenyér Napjai előtt különböző emberek elkezdik eltávolítani a kovászt otthonaikból. Amikor feleségem Joyce és én először összeházasodtunk, néhány hónappal korábban elkezdtük. És nem volt ezzel semmi baj, de pusztán fizikailag eltávolítani a kovászt biztosan nem elég. A lelki kovász eltávolítása az, amire szükségünk van. Valószínűleg átment és azt mondta: „Rendben, próbálom megtartani a Tíz Parancsolatot, próbálom megtartani a szent napokat, tizedet adok, nincsenek tetoválásaim, nem követek asztrológiát vagy különféle egyéb dolgokat,” és ez jó. Reméljük, hogy mindent megtesz, amit egy kereszténynek meg kell tennie.

Talán arra gondol, hogy régen keresztény vagyok, talán nem gondolja, hogy van bűne, vagy esetleg nem nyilvánvalóak az ön számára, de lehetnek olyan dolgok, amelyeket valóban nem ért. Például ön panaszkodik? Micsoda?

Menjünk a Jeremiás Siralmi könyvéhez, a 3. fejezethez. A 31. versről kezdve.

„Mert az Úr nem vet el mindörökre; Sőt, ha megszorít, ismét megkönyörül az ő jóvoltának sokasága szerint; Mert nem kínozt szívéből, és nem szomorít meg ember fiait.”

Isten nem akarja, hogy szenvedjünk, de megtörténik; és talán nem tetszik, hogy miért történik. Menjünk a 39. vershez: „Miért panaszkodik az élő ember? Bűnei büntetéséért az erős ember? Vizsgáljuk meg és kutassuk meg útjainkat, és térjünk az Úrhoz.” Az Ószövetség azt tanítja, hogy nem szabad panaszkodnia arról, amin átmegy. Alapvetően bűnei büntetéseként kapja. Most néha van panasza, nem az, amit közvetlenül tett. Mások bűnei, és ez érintette önt, de tanulnia kell belőle valamit. Talán valamilyen bűnt követett el, és nem kapott közvetlen büntetést érte, de Isten bölcsességében arra a következtetésre jutott, hogy az a mód, ahogyan valaki más befolyásolja önt, megbünteti önt bűneiért.

Figyelje meg, hogy azt mondja, miért panaszkodik az élő ember a bűnbüntetésért, kutassuk meg és vizsgáljuk meg útjainkat, és térjünk az Úrhoz. Tehát amit a Siralmak mond, az az, hogy vizsgálja meg magát, közeledjen jobban Istenhez, és kevesebb lesz a panasz.

Van-e most hite, hogy higgyen Istennek és valóban megvizsgálja magát? Sok embernek valójában nincs hite. Azt gondolják, hogy a felmerülő problémáknak semmi köze ahhoz, amit tettek, és nem kapcsolódnak közvetlenül bűneikhez. Ez nem így van. Isten megengedi, hogy bizonyos dolgok megtörténjenek, és ha megvizsgáljuk magunkat és közeledünk hozzá, bizonyos problémák megoldódnak, vagy ebben a korszakban, vagy az eljövendőben.

Menjünk az Újszövetséghez, az 1. Péter 4. fejezetéhez, a 17. versről kezdve.

„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Isten házán: ha pedig először mirajtunk kezdődik el, mi lesz azoknak végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? Ha pedig az igaz is alig üdvözülni, az istentelen és bűnös hol jelenik meg? Ennélfogva akik az Isten akarata szerint szenvednek is, ajánlják fel lelkeiket a hű Teremtőnek jót cselekedvén.”

Tehát keresztényekként több javító ítélettel kell szembenéznünk, mint azoknak, akik most nem keresztények. Ez összefüggni látszik valamivel, amit az apostol Pál írt az 1. Korinthusiak 15:19-ben. Azt mondta: „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk.” De a Róma 8-nak a 28. versében Pált ihlette, hogy írja: „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.”

Júdás 16. verse figyelmeztetett azokra, akik zúgolódók vagy elégedetlenek voltak, saját kívánságaik szerint járva. Ez alapvetően azokra utalt, akik úgy viselkednek, mintha igazi keresztények lennének. Azok, akik szándékosan nehézkes, vagy próbálnak nehezé tenni dolgokat. Szeretnék egy másik dologhoz menni, amit az apostol Pál írt. Ez az 1. Korinthusiakban van. Miért nem megy oda? A 10. fejezet 1. versétől kezdve.

„Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiak, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által.” Ez Izrael gyermekeiről szól, akik mind átvonultak a Vörös-tengeren a Kivonulás könyvében. „Mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben; és mindnyájan ugyanazt a lelki eledelt ették; és mindnyájan ugyanazt a lelki italt itták, mert ittak a lelki kősziklából, amely követte őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. De az ő többségével az Isten nem volt megelégedve.” Reméljük, hogy Isten meg lesz elégedve önnel. „Mert elhullottak a pusztában.”

Ezek pedig példaképpen estek rajtuk; a mi tanulságunkra írtak meg, akikhez az utolsó időknek vége eljutott.” Ezek az ő dolgaik megtörténtek számunkra, hogy ne kívánjunk gonosz dolgokat, ahogyan ők is kívánták. „Bálványimádók se legyetek, mint ők; miképpen meg van írva: Leüle a nép enni és inni, és felkeltek játszani. Se paráználkodjunk, miképpen ők paráználkodtak, és elestek egy nap huszonháromezren; Se kísértjük a Krisztust, miképpen ők kísértették, és elvesztek a kígyók miatt; Se zúgolódjatok, miképpen ők zúgolódtak, és elvesznek a pusztító miatt.” Tehát nem szabad panaszkodni, ahogy ők panaszkodtak. „Mindezek pedig példaképpen estek rajtuk; megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az utolsó idők elértek.” Azt

mondja tehát, hogy az Ószövetség a keresztények számára íratott, akikhez az utolsó idők elértek. Akkor a következő kijelentése: „Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.”

Azt mondja, hogy ezek példák, óvatosnak kell lennie. Azok az emberek azt gondolták, hogy Isten népe. Panaszkodtak, és Isten nem volt elégedett velük. A panaszok sokféle típusa a hithiányra utal. Menjünk Jób könyvéhez, a 2. fejezethez. A 7. verstől kezdve.

„Elméne azért a Sátán az Úr színétől, és megveré Jóbot gonosz kelevényekkel talpától fogva tetejéig.” Nos, ez egyszerűen borzasztó lett volna. „És vőn ő magának egy cserepet, hogy azzal vakarná magát, és ott üle a hamun. És ezt mondta néki a felesége: Még is épségben tartod-e a te tökéletességedet? Átkozd meg az Istent, és halj meg! Ő pedig monda néki: Úgy szólasz, mint szól egy az esztelen asszonyok közül. Ha a jót elvettük az Istentől, a rosszat nem vennők-e el?” Tehát elfogadjuk Isten áldásait, el kellene fogadnunk a korrekciókat is. „Mindezekben nem vétkezett Jób az ő ajakaival.”

Ez volt az Ószövetség. Menjünk az Újszövetséghez, Máté könyvéhez. Máté 12. fejezetében Jézus arról beszél, amit mondunk, ajkaink bűneiről. Máté 12., a 35. verstől kezdve: „A jó ember az ő szívének jó kincseiből hozza elő a jókat; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincseiből hozza elő a gonoszokat. De mondom nektek, hogy minden hivalkodó szóról, amelyet kimondanak az emberek, számot adnak majd az ítélet napján. Mert a te szavaidból ismertetel igaznak, és a te szavaidból ismertetel hamisnak.” Minden hivalkodó szóról, mondta Jézus. A keresztények számára ez azt jelenti, hogy ebben a korszakban ítéletünk van.

Most menjünk valamihez, amit az apostol Pál írt az Efézusiak 4. fejezetében. A 26. vershez fogunk menni.

Pál ezt írta: „Haragudjatok, de ne vétkezzetek; a nap le ne menjen a ti haragotokon; Se alkalmat ne adjatok az ördögnek. Aki lopta, többé ne lopjon; hanem inkább munkálkodjék, cselekedvén az ő kezeivel azt, ami jó, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek.” Nem szabad lopni, hanem produktívnak kell lennie, és adnia kell a szükségben lévőknek. „Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak ami alkalmas az épülésre, ahol szükség van rá, hogy áldást hozzon a hallgatóknak.”

Ugyanez az elv vonatkozik arra is, amit írhat, vagy a modern időkben, amit szövegüzenetben küldhet. Igen, az üzenetekben küldött szavaknak nem szabad romlottnak lenniük. Annak kell lennie, ami az építéshez szükséges vagy bármely más célhoz, hogy áldást hozzon a hallgatóknak.

Menjünk Máté 6-hoz. Korábban mondtam ennek egy részét, csak egy vers részét, de a 25. verstől kezdjük, és ott sok verset olvasunk. Máté 6:25.

„Ezért azt mondom néktek: Ne aggodalmaskodjatok a ti életek felől, mit egyetek és mit igyatok; se a ti testetek felől, mibe öltözzetek. Avagy nem több-e az élet a hogynem az eledel, és a test a hogynem az öltözet? Tekintsétek meg az égi madarakat, hogy nem vetnek, nem aratnak, sem csűrbe nem gyűjtenek; és a ti mennyei Atyátok eltartja azokat. Nem sokkal különbek

vagytok-e azoknál? Kicsoda pedig az közületek, aki aggodalmaskodásával megnövelheti az ő termetét egy arasznyival?

Az öltözet felől is mit aggódtok? Vegyétek eszetekbe a mezei liliomokat, hogyan növekednek: nem munkálkodnak, és nem fonnak; De mondom néktek, hogy Salamon minden dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek egyike. Ha pedig a mezei füvet, amely ma van, és holnap kemencébe vettetik, az Isten így öltözteti, nem sokkal inkább titeket-e, ti kicsinhitűek? Ne aggodalmaskodjatok azért, mondván: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? Vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert mindezeket a pogányok keresik; mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadtnak néktek. Ne aggodalmaskodjatok azért a holnap felől; mert a holnap majd aggodalmaskodik a maga dolgai felől. Elég minden napnak a maga baja."

Igen, lehetnek problémái. Próbáljon nem aggódni és nem panaszkodni. A János 16:33-ban, nem kell oda mennie, Jézus azt mondta: „Ezeket azért mondtam néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok lesz; de bízzatok: én meggyőztem a világot." Bíz-e?

Menjünk az 1. Thesszalonikaiakhoz 4-hez, a 15. vershez.

„Mert azt mondjuk néktek az Úr szavával, hogy mi, akik élünk, akik megmaradunk az Úr eljöveteléig, éppen nem előzzük meg az elalutakat. Mert maga az Úr riadóval, arkangyal szózatával és isteni harsonával leszáll az égből: és feltámadnak először akik meghaltak volt a Krisztusban; Azután mi, akik élünk, akik megmaradunk, elragadtatunk azokkal együtt a felhőkbe, az Úrnak elébe a levegőbe; és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk. Azért egymást e szavakkal vigasztaljátok." Találjon vigaszt Isten szavában.

Tudjuk, hogy az apostol Pál és az akkori környezetének emberei már nem élnek. Meghaltak. De lehetőségünk van a huszonegyedik században azok közé tartozni, akik élni fognak és megváltoznak, amikor Jézus eljön. Talán azt gondolja, igen, de Jézus egy ideig nem jön. Menjünk a Filippiekhez 4-hez, és hadd mondjam el itt, hogy Jézus nem fog visszatérni 2032 előtt. Amúgy sem jön a következő néhány évben, tehát addig mit tehetünk még, vagy mit kellene tennünk?

Filippi 4:8: „Egyébiránt atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak szeretetre méltók, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséretes dolog, ezekről gondolkodjatok. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz."

A kovász eltávolítása. A Pászká egyik előkészítési dolga a kovász eltávolítása. Jelképesen a kovász képmutatást és bűnt jelképez. Az egyik módja annak, hogy megmutassa, hogy ezen az időszakon bűnbánatot tartott, és hajlandó Isten útján cselekedni, a kovász eltávolításának folyamata. Ez nem természetes dolog, amit az emberek valóban csinálnak. A Biblia azt mondja, hogy ne legyen kovász otthonainkban a Kovásztalan Kenyér hét napja alatt.

Ezt az 2. Mózes 12:19-ből fogom olvasni. Nem kell oda mennie. Azt mondja: „Hét napig ne találtsék kovász a ti házaitekben; mert valaki kovászosat eszik, az a Lélek kivágatja Izrael gyülekezetéből, akár jövevény, akár az ország szülötte.” Nemcsak Izrael gyermekei tették ezt, hanem a korai keresztények is betartottak ugyanolyan időszakot.

Olvasni fogok valamit az Epheszoszi Polükratésztől, aki az Isten Egyháza vezetője volt, aki a tizennegyedikén tartotta a Pászkát. Azt mondta levelében a római püspöknek, aki nem akarta azt tenni: „Én is, Polükratész, a legkisebb közületek, atyáim hagyományai szerint cselekszem, akik közül néhányukat szorosán követtem. Mert hét rokonom volt püspök; és én vagyok a nyolcadik. Rokonaim mindig azt a napot tartották meg, amelyen a nép a kovászt eltávolította.”

Az önvizsgálat egyik módja az év ezen időszakában, hogy megálljunk és eltávolítsuk a kovászt otthonainktól és járműveinktől. Ez arra készítet bennünket, hogy megálljunk és fontoljuk meg, hogy ahogy a kovász körülöttünk van mindenütt, úgy a bűn is. És ahogy a kovász eltávolítása szorgalmat igényel, úgy a bűn is. Azt is megmutatja, hogy mivel találhatunk kovászt olyan helyeken, amelyeket nem gondoltunk volna, lehetnek bűneink olyan helyeken, amelyeket lehetetlennek gondolunk.

Hadd beszéljünk egy pillanatra a kovászcukorról. A kovászcukor termékek olyan dolgok, amelyek hajlamosak élesztőt vagy szódabikarbónát tartalmazni. A kovász felfújja a dolgokat, nagyobbá teszi őket. A kovászcukor kenyér például morzsálódik. Tehát azt gondolhatja, hogy megszabadult a kovászcukortól, de az végül mindenütt megjelenik a járművében vagy otthonában.

Évtizedekkel ezelőtt feleségem Joyce és én alaposan elvégeztük a kovász eltávolítását, és azt hittük, hogy eltávolítottunk minden kovászcukort. Kinyitottuk az összes fiókot és mindenhol és mindent megnéztünk. Valamilyen okból az egyik gyermekünk szobájában, egy szobában, amelyből már eltávolítottuk a kovászcukort, volt egy kis csomag. Már nem emlékszem, hogy valamilyen keksz volt-e vagy egy kis sütemény vagy valami. Nem emlékszem pontosan. Nem hittük el, hogy ott van. Azt gondoltuk, mindent eltávolítottunk. A kovász a bűn szimbóluma. Néha a bűn olyan módokon kerül be, amelyekről nem vagyunk biztosak. Csak megtörténik.

Egy másik dolog, amelyre megjegyzést kell tennem, az az, hogy nem rakjuk a kovászcukort más helyre és visszük vissza a Kovásztalan Kenyér napjai után. Amire gondolok, az az, hogy nem vesszük el a régi kovászcukorunkat és tartjuk azt meg, majd visszakapjuk. Meg akarunk szabadulni régi bűneinktől.

Olvasni fogok valamit a Róma 8:5-ből.

Az apostol Pál ezt írta: „Mert akik test szerint valók, a test dolgaira gondolnak; akik pedig Lélek szerint valók, a Lélek dolgaira. Mert a test gondolata halál; a Lélek gondolata pedig élet és béke. Mert a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen; mivel az Isten törvényének nem engedelmeskedik, minthogy nem is képes rá. Akik pedig testben vannak, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.”

Miért emelem ezt itt fel? Mert korábban megemlítettem, hogy néhányan sok időt töltenek a kovász fizikai eltávolítására összpontosítva, és nem töltenek elegendő időt a saját életük

vizsgálatára. Valami, amit személyesen teszek, és gondolom, hogy mindenki, aki eltávolítja a kovászt, tennie kell, az az, hogy amikor eltávolítja a kovászt, ugyanakkor gondoljon saját bűneire is. Különösen ha fizikai kovászt találunk olyan helyeken, amelyeket nem vártunk. Az életében lévő bűn ugyanolyan. Remélhetőleg ez arra készteti önt, hogy helyesen gondolkodjon, és megfelelő fókuszot tartson.

Ha most még mindig a Róma 8-nál van, menjünk a 9. vershez.

„Ti azonban nem vagytok testiek, hanem lelkiek, ha csak Isten Lelke lakik bennetek. Akiben azonban nincsen a Krisztus Lelke, az nem az övé. Ha pedig Krisztus tibennetek van, jöllehet a test meghalt a bűn miatt, de a lélek él az igazságért. Ha pedig azának Lelke lakik tibennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az ő tibennetek lakozó Lelke által.”

Ezt most azt jelenti, hogy nem kellene eltávolítani a kovászt? Nem, még mindig kellene. Menjünk Máté 23. fejezetéhez is Jézus néhány szaváért. Máté 23., a 23. verstől kezdve.

„Jaj néktek képmutató írástudók és farizeusok! mert megadjátok a mentának, ánisnak és köménynek tizedét, de elhagyjátok azt, ami a törvényben nehezebb, az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget. Ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni. Vak vezérek, akik a szűnyogot szűritek ki, a tevét pedig lenyelitek!” Ez egy aggodalom, amelyet a Kovásztalan Kenyér Napjain tartunk. Azt akarjuk, hogy természetesen megszabaduljon a kovásztól, de vizsgálja meg magát is.

„Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! mert megtisztítjátok a pohárnak és tálnak külsejét, belül pedig azok rakva vannak ragadozással és mértéktelenséggel. Vak farizeus, tisztítsd meg először a pohárnak és tálnak belsejét, hogy külsejük is tiszta legyen.

Jaj nektek képmutató írástudók és farizeusok! mert hasonlókat vagytok a meszelt sírokhoz, amelyek kívülről szépeknek látszanak, de belül holtaknak csontjaival és mindennemű tisztátalansággal rakvak. Éppen így ti is kívülről igazaknak látszotok ugyan az embereknek, de belől teljesekek vagytok képmutatással és törvényszegéssel.”

Meg kell tennünk a fizikait, de ne összpontosítson csak a kovászra, hogy kívülről önmaga előtt igaznak látsszon. Ne hanyagolja el a nagy képet. A farizeusok tették a fizikait, de elhanyagolták a nagy képet. Sokat tettek a látszatért. Nem utánozzuk őket, utánozzuk Krisztust, és tesszük a fizikait és a lelkit is, ahogy Jézus is tette. Bár Jézus nem vétkezett, mi igen. Bűnbánatot kell tartanunk.

Az év ezen időszakának meg kellene győznie minket arról, hogy több időt töltsünk ezzel. Hallgatnunk kell az apostol Pál intéseire, és meg kell vizsgálnunk magunkat. Megemlítettem, hogy a Síralkak alapvetően ugyanezt mondta, és a Biblia más részei is.

Néhányan összezavarodnak a kovász tekintetében, ezért hadd beszéljünk a kovász fizikai vonatkozásairól. Felsorolok néhány kelesztőszert. Ez egy részleges lista: Aktív száraz élesztő Ammónium-karbonát — „Hartshorn” néven is ismert Ammónium-bikarbonát Sütőammónia Sütő

élesztő Sütőpor Szódabikarbóna Nátrium-bikarbonát Dipótassium-karbonát Kálium-bikarbonát — „Hamuzsír” vagy „Perlsh” néven is ismert Kálium-karbonát Nátrium-alumínium-foszfát Nátrium-bikarbonát Kovász starter élesztő A kovász eltávolításakor egyes ilyen dolgokat felsorolva láthat a címkéken. A modern időkben sok csomagolt élelmiszernek van felsorolva az összetevője.

Íme néhány dolog, ami nem kelesztőszer, és ez fontos, hogy ne dobja el azokat a dolgokat, amelyektől nem kell megszabadulnia. Autolizált élesztő Sörélesztő Kukoricakeményítő Tojásfehérje Poliszorbát 60 Kálium-bitartrát (borkő) Szorbitan-monoszteárat Tartrátpor Torula élesztő Élesztőkivonat 1982-ben a régi Worldwide Church of God „Pázkavizsgálat” című prédikációjában Herbert Armstrong néhány dolgot átnézett, és azt mondta: „Nézzé, testvérek, bűnbánatot kell tartania és meg kellett keresztelkednie. Nem kell aggódnia a múltbeli bűnei miatt.” Sokan még mindig ezt teszik, de azt mondta, hogy jobban tenne, ha aggódna amiatt, hogy a jövőben is fog-e vétkezni mostantól kezdve. Mert ha megteszi, azt mondja, visszahozza magára a büntetést. Folytatta a bűnözést? És természetesen bűnbánatot kell tartania.

Idézte az Apostolok Cselekedetei 2:38-at a bűnbánatról és a keresztelkedésről. Aztán azt mondta, hogy néhányan nem változtattak irányt. Nincs ígéret a Bibliában, hogy megkapja a Szentlelket, ha nem tartott bűnbánatot és nem keresztelkedett meg. Aztán azt mondta, hogy néhányuk nem változik. Még mindig ugyanolyan vagytok. Elfogadtatok valamilyen tanítást vagy utasítást, amelyet hallottatok. Azt mondja, hogy jók szeretne lenni, és úgy gondolja, hogy ez igaz és az helyes, ezért csak elfogadom, ahelyett, hogy megváltoznék. Ez helytelen. Ez nem fogja megmenteni önt, és nem adja meg önnek a Szentlelket.

A bűnbánattartáshoz bűnbánatot kell tartania, változnia kell. Elismerni, hogy tévedett, hogy rosszul élt, és megváltoztatni azt. Ez az, amit tennünk kellene, és ez az, amit a keresztényeknek tenniük kellene.

Van egy példa a Bibliában Simon varázslóval kapcsolatban. Az Apostolok Cselekedetei 8. fejezetében van. Nem fogom olvasni a szakaszt, de alapvetően hallott embereket prédikálni, megkeresztelkedett, de valójában nem tartott bűnbánatot. A történelem folyamán az emberek azt hiszik, hogy ő volt az, aki elindított egy aposztata mozgalmat, amely végül befolyásolta azt, amit most mainstream kereszténységnek nevezünk, vagy ahogy ők nevezik magukat. Simon varázsló nem tartott bűnbánatot, bár azt mondta, hogy hitt és megkeresztelkedett. És ön? Bűnbánatot kell tartania régi életvitele, vagy bármi iránt, ami Isten életvitelével ellentétes.

Pál azt mondta, hogy gyenge volt, de megmondta nekünk, hogy vizsgáljuk meg magunkat. Meg kell vizsgálnunk magunkat. Az egyik oka annak, hogy csak évente egyszer vesszük a Pázkát, és nem minden nap, mint ahogy egy katolikus misén történne, vagy hetente, havonta vagy negyedévente, mint egyes protestáns csoportok, adventisták vagy bármi más, az az, hogy Isten azt akarja, hogy extra időt töltsünk önmagunk vizsgálatával és önmagunkra nézéssel.

Azt mondja, hogy minden nap megvizsgálja magát. Nos, egy kicsit rutinszerűvé válik. Tehát a kovász eltávolítási folyamatán való átmenetel bizonyos mértékig megváltoztatja fizikai rutinunkat. Azok, akik a közösséget veszik, amelynek a Pázkának kellene lennie, naponta valószínűleg nem távolítják el a kovászt otthonaikból minden nap. Nem tartják meg a

Kovásztalán Kenyér Napjait és az ilyen dolgokat. Istennek megvannak ezek az éves utasításai és éves emlékeztetői számunkra, hogy megálljunk, megpihenjünk, másképp nézzünk az életünkre, hogy jobbak lehessünk.

Folytatnunk kell a tökéletesség felé. Növekednünk kell a kegyelemben és a mi Urunknak és Megváltónknak, Jézus Krisztusnak ismeretében. Valóban és igazán vizsgálja meg magát a Pászká előtt ebben az évben, és ha a következő években nézi ezt, a következő Pászká előtt. Vizsgálja meg magát a Pászká előtt. Ez az egyik oka annak, hogy Istennek éves terve van. Azt szeretném, ha másképp nézne önmagára, mint ahogy az év többi részén teszi, növekedne, a tökéletesség felé haladna, és győzne, mert ez az, amit a Biblia szerint a keresztényeknek tenniük kell. Mindannyiunknak ezt kell tennünk. Dr. Bob Theil a Folytatódó Isten Egyházától.